

Μέγα και υπέρλογο αυτό που συμβαίνει με τη δύναμη του Σταυρού!

[Πολιτισμός](#) / [Δοκίμια](#)

Τρεις περίπου αιώνες κράτησε στοργικά στα σπλάχνα της η μάνα γη τον Τίμιο Σταυρό, «σώνον και μη σεσηπότα». Ποτισμένον με το πανάγιο αίμα του Χριστού και τον ιδρώτα, που έρρεαν πάνω στο Τίμιο Ξύλο και στο χώμα, κατά τη Σταύρωση. Η Αγία Πόλη Ιερουσαλείμ στο διάστημα αυτό επανειλημμένα έπεσε σε ερείπια. Δεν έμεινε «λίθος επί λίθον».

Για τη βεβήλωση και τη λήθη του χώρου, που εκτυλίχτηκε το Θείο Δράμα, φρόντισαν από τα πρώτα χρόνια, οι εχθροί του Χριστού. Αλλοίωσαν το τοπίο με επιχωματώσεις και με την ανέγερση ειδωλείου της Αφροδίτης. Ματαιοπονούσαν όμως. Η γη στο Γολγοθά ποτισμένη και αυτή από το αίμα του Χριστού κρατούσε στοργικά μέσα της το Ζωηφόρο Σταυρό για να τον παραδώσει στην ανθρωπότητα την κατάλληλη ιστορική στιγμή, όταν η Αγία Ελένη επέτυχε την Ανεύρεσή Του.

Στα τριακόσια χρόνια από τη Σταύρωση, ο Σταυρός τού Χριστού, κρυμμένος στο Γολγοθά, δεν έπαυσε να αποτελεί κατά τους διωγμούς, στήριγμα μέγα, για τα εκατομμύρια των μαρτύρων. Το σταυρικό πάθος του Χριστού γινόταν για τους μάρτυρες υπεράνθρωπη δύναμη αντοχής και καρτερίας στα φρικτά μαρτύρια.

Τέλος έφτασε το πλήρωμα του χρόνου, όταν μεσούρανα χαραχτηκε το σχήμα του Σταυρού, στην πορεία του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Άρχισε τότε η νέα εποχή για το χριστιανισμό. ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ. Δύναμη και όπλο ακαταμάχητο ο Σταυρός για κάθε νίκη.

Γρήγορα ο Σταυρός εδραιώθηκε στο νου και την καρδιά των χριστιανών. Ταυτίστηκε και έγινε ένα με τον σταυρωθέντα Χριστό, στην ψυχή τους. Απλώθηκε μετά με ένα θαυμαστό τρόπο και κόσμησε ναούς, οίκους, τάφους, βουνά. Αναρτήθηκε στα πλεούμενα, στα φλάμπουρα, στα στρατόπεδα. Κρεμάστηκε στον τράχηλο των ανθρώπων για να ακούει τους χτύπους της καρδιάς. Ευλογήθηκε το ξύλο η πέτρα, το μάρμαρο, ο πηλός, το μάλαμα, το κόκκαλο, το πανί, πέρνωντας το σχήμα του.

Πέρα από την ύλη πήρε και τη μορφή του σχήματος και του χαραγματος. Σταυρώνει ο παπάς το σκυμμένο και ταπεινωμένο κεφάλι του πιστού με τη χειροκίνηση. Σταυρώνει η μάνα το παιδί το βράδυ για να το φυλάει ο άγγελος τη νύχτα. Σταυροκοπιέται ο πιστός προσευχόμενος, σταυροκοπιέται χαίρων, θλιβόμενος, νικών, ηττώμενος. Σταυροκοπιούνται οι μεγάλοι αθλητές στους αγωνιστικούς χώρους για να πάρουν δύναμη. Σταυροκοπιέται ο καπετάνιος στη

φουρτούνα, ο ταξιδιώτης στη γη, στη θάλασσα στον αέρα.

Ο Σταυρός όπλο κατά του διαβόλου, ζωοποιό όργανο και μέσο του πιστού στους πνευματικούς και καθημερινούς του αγώνες. Λυτήριο προβλημάτων, ιλαστήριο ανομημάτων, ιατήριο νοσημάτων.

Μέγα και υπέρλογο αυτό που συμβαίνει με τη δύναμη του Σταυρού.

Ο άρρωστος στο κρεβάτι του κάνει το σταυρό του και ζητάει ενίσχυση και γιατριά. Αυτός που πονάει για να ανακουφιστεί από τον πόνο. Αυτός που έχει την υγεία του για να τη διατηρήσει.

Ο Σταυρός μπήκε στα νοσοκομεία, στα φαρμακεία, κατέκτησε τον κόσμο με τον Ερυθρό Σταυρό και έγινε σύμβολο υπέρτατο φιλανθρωπίας, ελπίδας, ελέους πέρα από σύνορα, θρησκείες, φυλές και γλώσσες.

Βαπτίζεται στα νερά κατά τα Θεοφάνεια και πλημμυρίζει τις καρδιές από χαρά και αγαλλίαση. Χαράσσεται με το άγιο μύρο στο σώμα του πιστού και το διαποτίζει ως ίαμα και λυτήριο πάσης νόσου.

Παντού ο Σταυρός, δηλαδή παντού ο Εσταυρωμένος Χριστός. Τον ζητάμε και έρχεται. Μας αναζητάει χωρίς να τον αναζητήσουμε. Μας απλώνει το χέρι πριν απλώσουμε το δικό μας. Στέκεται κοντά μας και μας νοιάζεται.

Ρίγη συνεπαίρνουν τους πιστούς τη Μεγάλη Πέμπτη, όταν η ραγισμένη φωνή του παπά ψάλλει το «Σήμερα κρεμάται επί Ξύλου ο εν ύδασι την γην κρεμάσας..», μεταφέροντας το Σωτήριο Σταυρό μέσα στο ναό. Τα μάτια δακρύζουν. Κόβεται η ανάσα...

Σφίγγω το Σταυρό στην αγκαλιά μου και είναι σαν να σφίγγω τον ίδιο τον Εσταυρωμένο. Παίρνω δύναμη και κουράγιο. Με κατέχει η σιγουριά ότι θα αντέξω και γω το σταυρό μου, όταν έρθει η ώρα του Γολγοθά μου. Είμαι έτοιμος με τη δύναμή Του να υποφέρω την αδικία, την κατάκριση, το χλευασμό, την αχαριστία. Μου δίνει κουράγιο να αντέξω να μου καρφώσουν τα χέρια άνομοι κριτές, τα πόδια οι ευεργετηθέντες, την καρδιά οι δικοί μου άνθρωποι.

Ο Σταυρός με πεισμώνει, με χαλυβδώνει, με αθανατίζει.

Ω τρισμακάριστο ξύλο, εν ώ ετάθη Χριστός! Είσαι η ζωή μου. Η ζωή που δεν τελειώνει. Η ζωή που σταυρωμένη πορεύεται στην Ανάσταση και την Αθανασία!

<https://bit.ly/35BiEaL>